

DO-RE-MI Klassieker uit 1959 spreekt nog steeds

Het geluid van

De eerste productie van de Stichting Theater En Musical Productie (Stemp) is een succes. The Sound of Music levert zes volle zalen op in De Eendracht in Gemert.

door **Hans van de Ven**
e-mail: h.vdven@ed.nl

GEMERT - Hij was zaterdagavond een gelukkig en opgelucht man. Ton Manders en een aantal andere theaterliefhebbers staken bijna twee jaar geleden hun nek uit. Zij richtten de Stichting Theater En Musical Producties op, kortweg Stemp, met als doel om in Gemert aan amateurs een podium te bieden. Geen vast gezelschap, maar per productie een groep samenstellen via audities.

De eerste musical waar Stemp zijn tanden in heeft gezet, is The Sound of Music. Een klassieker, bekend van de film die in de kerstperiode altijd wel door een van de vele omroepen van de plank wordt gehaald en de hele middag of avond duurt. Mierzoet, traag en daarom zo geschikt voor de lange dondere dagen. De film komt uit 1965, daarvoor was er al de musical die in 1959 in première ging op Broadway. Deze is nu zes keer te zien in De Eendracht, met zaterdag de geslaagde première. Niet bepaald een hippe keuze.

„Over de artistieke kwaliteit kun je twijfelen”, vindt ook Manders, die voorzitter is van de stichting. „Maar vanuit commercieel oogpunt is dit een prima keuze. Iedereen kent het, je ziet hier oma's met kleinkinderen. Als eerste productie moesten we daar naar kijken. We begonnen op nul. Om het financieel rond te krijgen moesten we vijf keer een volle bak hebben.”

En daarin is Stemp meer dan geslaagd. Voor de in totaal zes voor-

tot de verbeelding

muziek vult De Eendracht

Kapitein Georg von Trapp vertelt zijn

stellingen in het Gemertse theater waren zaterdag nog slechts enkele tientallen kaarten beschikbaar. Daarom was Manders een tevreden man. „Ik ben wel eens zweetend wakker geworden, met het idee: 'Waar ben ik aan begonnen'. En dat alleen maar uit idealisme. We zijn echt in het diepe gedoken.”

In de dagen voor de première waren daar nog de spanningen of alles goed zou lopen. „Wat de techniek en het decor betreft, is het een lastig stuk. Er zijn veel wisselingen. Tijdens de try-out sloegen

kinderen Liesl, Friedrich, Louisa, Kurt, Brigitta, Marta en Gretl dat hij weer gaat trouwen.

de stoppen er uit.” Die malheur bleef het gezelschap bespaard. Het was een vertederende voorstelling, die even op gang moest komen

„Ik werd zweetend wakker met het idee: 'Waar ben ik aan begonnen'.”

omdat de eerste vier scènes alle in het klooster afspeelden. Vanaf het moment dat Maria in dienst trad

als gouvernante en de zeven kinderen Von Trapp op het toneel verschenen, begon de musical te sprankelen. Iedereen was verstaanbaar, muzikaal zat het prima in elkaar en de rollen waren goed ingevuld. De kleinste van het hele stel, Gretl, is een snoepje.

Voor de vijf jongste kinderrollen is er een dubbele bezetting. „De belasting is anders te groot”, aldus Ton Manders. Veel spelers komen uit Gemert, een van de kinderen uit Budel. „Die moest elke woensdag voor de repetitie hierheen worden gebracht en opgehaald.” De

twee hoofdrolspelers, Vivi van Eekelen-van Rooy (Maria) en William Wulmsen (kapitein Von Trapp) wonen in Helmond.

De musical wordt gespeeld met orkest. Bij gebrek aan een 'bak' stonden de muzikanten in een andere ruimte te spelen. Met daarin een tv-schermbild waarop ze de beelden van het podium konden zien. Aan de andere kant stond er op de eerste rij een scherm gericht naar het podium waarop de bewegingen van de dirigent te zien waren. Manders kwam zelf ook nog in het stuk voor: „Ik wil altijd een

piepkleine rol. Aanvankelijk zou ik alleen admiraal Von Schreiber spelen, maar tijdens de repetitie kwamen we erachter dat er geen bisschop was. Dus doe ik die ook.” Volgend weekend zijn er nog drie voorstellingen. Over twee jaar wil Stemp weer met een andere productie komen. Manders: „We hebben een aantal opties.” The Sound of Music duurde inderdaad de hele avond, maar verveelde niet. Hoewel één kindje op de eerste rij in slaap was gevallen. Vast dromend van een alpenwei met op de achtergrond 'do-re-mi'.

foto Jurriaan Balke